Proletariërs van alle landen, verenigt u!

De Stem van de Arbeiders

La Voix des Travailleurs

nr 52

bijdrage tot de kosten 0,60 € - mei 2015

Uitgave van Arbeidersstrijd - Lutte ouvrière (communistisch trotskistisch)

Het kapitalisme: een systeem waar men zich van moet ontdoen

In dit nummer:

La Voix des Travailleurs existe aussi en français

Een systeem dat niets anders kan dan vernielen

Een UNESCO-rapport stelt vast dat de toegang tot onderwijs wereldwijd zeer ongelijk blijft. In 2015 zullen honderd miljoenen kinderen hun basisschool niet kunnen afmaken. Geen verrassing: de kinderen uit de arme landen gaan het minst naar school, en meisjes worden meer veroordeeld tot ongeletterdheid dans de jongens. De vermenigvuldiging van de oorlogen, zoals in Irak, verergert de toestand door de bevolkingen tientallen jaren achteruit te sturen.

Volgens de V.N. zou 22 miljard dollars nochtans genoeg zijn om de overgrote meerderheid kinderen in staat te stellen hun basisschool af te ronden. Een cijfer dat men moet vergelijken met dat van de oorlog in Irak dat in 2013 de 2000 miljard dollars had overschreden.

Een onmenselijke en demagogische asielpolitiek

Begin april heeft een Guinese vluchteling zich in brand gestoken in de toiletten van Fedasil, de federale agentschap voor de opvang van asielzoekers. Een andere Marokkaanse vluchteling, die na 16 jaar in België opgesloten was in het gesloten centrum van Merksplas, pleegde enkele dagen later zelfmoord.

Deze daden zeggen veel over de onmenselijke behandeling die aan de vluchtelingen worden gegeven. Een politiek die enkel door de wil van de politieke leiders wordt gemotiveerd om van de vluchtelingen zondebokken te maken in een maatschappij die zich verarmt, niet omdat ze rijkdom niet genoeg kan maken, maar omdat ze de ineenstorting van het kapitalisme ondergaat.

Mensen zonder papieren in de betoging tegen bezuinigingen van 30 mei in Brussel: niet de grenzen beschermen de werkers, wel de eenheid... over de verschillende afkomst.

Wie zijn we

Het kapitalisme laat elke dag zien dat het niet alleen een onrechtvaardige en gewelddadige systeem is, maar ook dat het een zware bedreiging vormt voor de mensheid : het veroorzaakt de crisissen, de oorlogen, de uitputting van de grondstoffen en van de natuurlijke omgevingen. Deze grote problemen kunnen niet opgelost worden zonder een einde te maken aan de anarchie van de huidige kapitalistische maatschappij, die in sociale klassen verdeeld is en op economische concurrentie en individuele egoïsme berust.

Arbeidersstrijd organiseert mannen en vrouwen die ervan overtuigd zijn dat het communisme de enige toekomst is voor de mensheid.

We zijn ervan overtuigd dat de werkers het kapitalisme kunnen vervangen door een vrije, broederlijke en menselijke maatschappij, want ze/zij ? vormen de meerderheid van de bevolking en doen de hele samenleving draaien. En ze hebben geen enkel persoonlijk belang bij het behouden van de huidige maatschappij.

We zijn ervan overtuigd dat de werkers de middelen hebben om de Staat van de burgerij te vervangen en zowel de grote bedrijven en banken als de hele werking van de economie en van de politiek te onderwerpen aan hun collectieve en democratische controle. Dit is de voorwaarde voor een maatschappij die in het belang van allemaal georganiseerd zou worden en waar iedereen de macht effectief zou kunnen uitoefenen.

Bovendien verdedigen we het idee dat de werkers geen vaderland hebben en dat een volk dat een ander onderdrukt niet vrij kan zijn. We beroepen ons op het communistisch manifest van Karl Marx en Friedrich Engels dat met de oproep eindigt van: proletariërs aller landen, verenigt U!

Arbeidersstrijd-Lutte ouvrière maakt deel uit de Internationalistische Communistische Vereniging (trotskistisch) waarvan de bekendste afdeling Lutte ouvrière in Frankrijk is, de partij van Arlette Laguiller en Nathalie Arthaud.

We beroepen ons op Trotski, de Russische revolutionair en kameraad van Lenin, die vermoord is omdat hij nooit is gezwicht en tot het einde de communistische ideeën heeft verdedigd tegen het stalinisme.

Om contact met ons te nemen:

Schrijven naar BP 62 5100 Jambes,
zonder andere vermelding
naar contact@arbeidersstrijd.be,
of per telefoon aan 0479 44 81 52

Verantwoordelijke uitgever: P. Lambert, zelfde adres

Website :

http://www.arbeidersstrijd.be

Abonnementen:

Normaal: 8,50 € voor 10 nummers (1 jaar)
Met steun: 15 € voor 10 nummers (1 jaar)

U kan zich abonneren op De Stem van de Arbeiders en betalen via overschrijving op de bankrekening :
IBAN : BE16 0004 2035 6974 ; BIC : BPOT BEB1
met vermelding : abonnement SvdA
(Vergeet niet een e-mail naar ons te sturen met uw gegevens op het adres : contact@arbeidersstrijd.be)
U kan ook betalen door uw gegevens en de prijs van het abonnement te sturen naar de postbus BP 62 5100 Jambes.

Het kapitalistische Europa veroordeelt de migranten ter dood

Elk jaar sterven duizenden kinderen, vrouwen en mannen verdronken in de schipbreuk van hun bootjes in de Middellandse zee terwijl ze proberen de ellende van hun land in oorlog te ontvluchten.

Wanneer zal deze slachting stoppen? Hoeveel Syriërs, Erytreeërs, Soedanezen of Somaliërs zullen nog moeten sterven aan de poorten van Europa vooraleer de Europese Unie een vinger wil opsteken?

Met de vermenigvuldiging van de smokkelaars op de Libische kusten en de toeloop van migranten de jongste maanden wist iedereen dat de toestand dringend was. En wat heeft de Europese Unie gedaan? Ze heeft geweigerd mee te doen aan de financiering van de reddingsmissie die Italië op poten had gezet en die 150 000 levens had kunnen redden.

Door het aantal en de grootte van de patrouilleboten te verminderen hebben de leiders van de EU de keuze gedaan diegenen die het oversteken wagen, te laten sterven. Dit is het niet verlenen van hulp aan personen in nood.

En nu komen de leiders overeen om hun criminele politiek tegen de migranten te verscherpen. Want als ze willen dat Europa "samenwerkt", is dat niet om de migranten te redden, wel om hen tegen te drijven!

Hun directe probleem is iemand in Libië vinden die, zoals Kadhaffi het zo goed deed, de kusten van het land kan bewaken. Duidelijk interesseert het lot van deze vrouwen en mannen hen helemaal niet.

Veel kandidaten voor de immigratie zouden via veilige en wettelijke routes willen aankomen om asiel te kunnen aanvragen. In plaats hiervan worden ze zoals paria's opgejaagd en worden ze afhankelijk van gewetenloze smokkelaars. De Europese leiders kunnen de smokkelaars aanklagen, maar het zijn hun eigen schuld als de migranten vandaag steeds grotere risico's moeten nemen.

Bijna 4 miljoen Syriërs hebben hun land verlaten dat in oorlog sinds 2011 is; de grote meerderheid is naar Turkije of Libanon gevlucht, dwz in buurlanden zoals het het geval is voor al diegenen die uit hun land worden weggejaagd. Europa heeft er maar 123 600 opgevangen.

Alleen dat kleine deel heeft het ontwikkelde Europa kunnen bereiken, maar dit is genoeg voor de demagogen om van een "migrantenlawine" te spreken, zoals het extreemrechtse FN het doet in Frankrijk. Deze waanvoorstelling gebruiken terwijl kinderen, vrouwen en mannen onder de bommen sterven, in de werkelijkheid deze keer, is echt schandelijk.

De Europese leiders doen alles wat mogelijk is om de armste volkeren in afstand te houden. Maar het systeem dat ze dienen laat ellende, oorlogen en achtervolgingen steeds groeien.

Ze spreken constant van "democratie", "vrede" en "ontwikkeling". Maar wat hebben ze aan Afrika gebracht, anders dan de plundering van alle rijkdom? Terwijl België en Frankrijk tientallen keer militair zijn ingegrepen in Afrika en in het Midden-Oosten, hebben ze niets anders dan een opeenvolging van dictaturen en verwoesting gebracht.

Wat de laatste oorlogsbewegingen van de imperialistische mogendheden in Irak, Syrië of Libië betreft, die hebben tot het in stukken snijden van Staten geleid door overbewapende milities.

Volkeren veroordelen tot de uiterste ontbering, hen gevanghouden in de uitbuiting, maken deel van de oorlog die door de burgerij wordt geleid tegen de armen. De strijd die de rijke Staten leiden tegen de migranten is er een schandalige kant van.

De uitgebuitenen hier hoeven zich niet te beschermen tegen de armsten, maar wel tegen de rijksten, dwz tegen de kapitalisten. Het is hun macht over de maatschappij die zoveel ongelijkheid en onrechtvaardigheid veroorzaakt.Sinds één eeuw zijn de productiemiddelen groot genoeg om aan de noden van de hele mensheid te voldoen zonder dat de volkeren elkaar moeten bestrijden om over wat nodig is te beschikken.

Europa zelf concentreert enorm grote rijkdom. Maar ze stapelen in de zakken van een minderheid op, worden verspild in de bevliegingen van de rijken of in de speculatie en ontbreken pijnlijk om aan de noden van de meerderheid te voldoen.

Met de burgerij die zich aan de macht vastklampt als een parasiet zal dit systeem nooit aan iedereen het recht geven om waardig te leven. Om een einde te maken aan deze barbarij moeten de werkers de productiemidddelen uit de handen van de kapitalistische minderheid ontrukken en er zelf de controle op nemen.

Door de ellende en de sluiting van de grenzen zetten de migranten hun leven op het spel.

Staking in de openbare diensten

Op 22 april was het openbaar vervoer sterk verstoord en de post niet uitgedeeld. De staking heeft weerklank gevonden bij de werkers, ondanks het feit dat alleen de ACOD opgeroepen had.

De openbare federale en regionale administraties voorzien dat alleen één vertrek op 5 vervangen zal worden, de budgetten voor de werking worden drastisch verminderd en de werkers moeten dus steeds meer doen met steeds minder middelen, en daarbovenop komt nog een belangrijke verlaging van de pensioenen... De redenen ontbreken inderdaad niet om zich tegen de rege-ringsplannen te verzetten.

Maar deze staking werd nog een keer georganiseerd door bureaucratische syndicale leiders, zonder geen enkele algemene vergadering, zonder een serieuze discussie met de werkers van de basis, en met zeer weinig acties die de werkers in staat zouden hebben gesteld hun ontevredenheid samen en in het openbaar uit te drukken, en zich naar andere werkers te richten om hun redenen om te staken uit te leggen.

De syndicale leiders vertrouwen de werkers niet uit vrees voor de controle te verliezen. Maar of ze het nu willen of niet, dit is wat zal gebeuren wanneer de woede in het echt zal uitbarsten.

Nieuws over de

In Bergen heeft de staking van de openbare diensten, die door de ACOD was opgeroepen, het openbaar vervoer, TEC-bussen en de NMBS, voor het merendeel verlamd, en de werking van de administratie, van de ziekenhuizen, van de scholen, ...verstoord. Piketten, die door syndicale permanenten en délégués werden gehouden, zijn voor de ingangspoorten van de gebouwen georganiseerd in de regio Bergen-Borinage.

De werkers van de openbare diensten hebben weinig informatie gekregen over de beweging. In het algemeen is deze mobilisatie beslist zonder hen, zonder vergadering, zonder raadpleging, alleen door bureaucratische syndicale leidingen.

Desondanks hebben veel spoormannen aanvaard zich stakers te verklaren voor de piket van de ACOD. De aanval tegen het statuut van het spoorwegpersoneel en in het bijzonder tegen hun ziekteverzekering die voordeliger is dan het algemene stelsel en die door de spoormannen deels wordt gefinancierd, veroorzaakt een belangrijke

1 mei: internationale strijddag van de arbeidersklasse

rijdag 1 mei zullen er in talrijke steden in België bijeenkomsten en stoeten plaatsvinden

Deze internationale mobilisatiedag van de werkmensen is door de arbeidersbeweging meer dan 120 jaar geleden ingevoerd, in een tijd wanneer de syndicale en politieke organisaties die ze gebouwd had, revolutionair waren. Deze organisaties trachtten het idee te verwezenlijken dat de werkers geen vaderland hebben, dat ze over de grenzen toe dezelfde belangen hebben en dat ze eenzelfde sociale klasse, de internationale arbeidersklasse, vormen. De délégués van de socialistische partijen die in juli 1889 de Arbeiders-Internationale stichtten, beslisten dus van een wereldwijd jaarlijkse mobilisatiedag en stellen de datum op 1 mei.

Vandaag spreken de syndicale leidingen die de bijeenkomsten van 1 mei overkoepelen helemaal niet meer van een revolutionaire verandering van de maatschappij. En er zijn geen echte partijen meer die de politieke belangen van de arbeidersklasse vertegenwoordigen, in België noch elders.

Maar in veel landen is het echt een strijddag van de uitgebuitenen tegen het patronale geweld en de dictatuur. Men heeft het vorig jaar gezien in Turkije of Cambodja met de stakingen en betogingen van de arbeiders en vooral van de arbeidsters uit de textielsector, of nog het jaar voordien in Bangladesh toen de textielarbeiders juist na de dood van 1 000 onder hen door de ineenstorting

©Krasnyi-Karim Brikci-Nigassa

©Krasnyi-Pablo Ortega

Hierboven: betoging en repressie van 1 mei 2014 in Turkije.

Hiertegen: in Spanje

van het Rana Plaza gebouw, de gelegenheid van 1 mei hebben gebruikt om zich te mobiliseren en stappen achteruit op te leggen aan het lokale patronaat.

Al de werkers die aan de mobilisatie van deze symbolische dag zullen meedoen, zullen bijdragen tot het weer opheffen van het vaandel van de arbeidersklasse. En het feit dat er overal zullen zijn, op alle werelddelen, zal een borg voor de toekomst zijn.

mobilisatiedag in Bergen

ontevredenheid.
Andere werkerscategorieën zien ook hun werkomstandigheden verslechteren. Verpleegsters, onderwijzers, ambtenaren, gemeentelijke arbeiders, verduren een steeds grotere werklast, met de druk en de pesterij van de hiërarchie als gevolg.
Maar, als de redenen voor woede ontbreken niet, kijken de meeste werkers de mobilisatie en de syndicale organisatie met argusogen. Niemand gelooft dat de acties die door de syndicale leidingen tussen twee onderhandelingen met de regering en de grote bazen, kunnen er iets aan doen.
De stakers die in de voormiddag samen hebben gestapt om een stoet te vormen bestonden dus voor het merendeel uit syndicale délégués en militanten. In plaats van de gewone klappers en de te luide muziek hadden de syndicale permanenten gekozen op hun manier voor een meer politiek getinte uitdrukking: een kar die een "kooi voor ambtenaren" trok omringd door "beulen die de 4 regeringspartijen vertegenwoordigden". De bedoeling was de bezuinigingspolitiek tegen de openbare dienst aan te klagen. In deze enscenering, zoals in alle toespraken, was er totaal geen vermelding van de verantwoordelijkheid van de PS in deze maatregelen. Het is nochtans deze partij die aan het hoofd van de Waalse gewestelijke regering en van talrijke gemeenten zit en er verantwoordelijk voor is. Het is zelfs deze partij die in 2014 deze maatregelen beslist en goedgekeurd heeft, samen met de andere bourgeois partijen in het federale parlement!
De stakers en de syndicale militanten hebben gelijk te willen strijden en aan de acties mee te doen. Maar dit zou verkeerd zijn om zulke manoeuvres te aanvaarden vanuit de leiders van hun organisaties.
De hypocrisie van de leiding van de ACOD, om de PS te dekken, kan niets anders maar het wantrouwen te vergroten ten opzichte van de syndicale organisaties, en de aanval van de regeringen en de grote bazen te vergemakkelijken.

Privatiseringen: vampieren blijven dansen

De NMBS heeft haar goederendochtersmaatschappij, Logistics, geprivatiseerd ten voordeel van een investeringsfonds, Argos Soditic. Met een inbreng van 20€ miljoen euro bezit Argos nu 66,6% van de dochtermaatschappij waarvan de 200 locomotieven, de 7000 wagons, computermateriaal, enz. die in 2011 op 510 miljoen was begroot.

Argos Soditic maakt er geen geheim van zijn bedoeling om binnen 5 jaar Logistics te verkopen om er winst van te maken. Een gelijkaardige scenario had het in 2008 mogelijk gemaakt voor de financiële groep 740€ miljoen winst te maken door de dochtermaatschappij van de NMBS, ABX, te verkopen. In 2013 heeft de financiële groep CVC Partner 990€ miljoen euro gewonnen met de verkoop van zijn aandelen van BPost.

Achter al deze winsten is er de grote uitverkoop van openbare goederen, de schrapping van duizenden banen, de verhoging van de werkdruk en vaak ook loonverminderingen...

Aanval tegen de oudere werkers

De anciënniteitstoeslag voor werklozen werd al door de regering Di Rupo bedreigd, nu wordt die door de regering Michel geschrapt. Dit is een daling van gemiddeld 121€ per maand. Of het nu om de verlaging van patronale lasten te compenseren is of om deze werkers ertoe aan te zetten hongerslonen te aanvaarden, voeren de regeringen oorlog tegen hen.

Bedrijfsniewtjes

Audi / VW - Vorst

Een voorbeeld om te volgen

Vier weken na de invoering van de nieuwe werkverdeling blijft men aan de meeste posten bij de montage met de oude versie werken. De directie vreest eigenlijk de lont te steken in het kruidvat van de opgestapelde ontevredenheid.

Na twee werkonderbrekingen in de twee ploegen bij de F1 hebben de twee collega's die weggenomen waren, mogen terugkomen op hun post... Zou men dan zoiets niet opnieuw doen, allemaal samen?

De zon is terug

De directie heeft minstens een gewerkte zaterdag voor april en mei aangekondigd omwille van vertraging in de productie.

Maar als er vertraging is, is het onder anderen omdat Audi, om nog goedkoper te produceren, van toeleverancier is veranderd voor de bumpers en frontends.

Meer dan 100 kameraden hadden toen hun baan verloren bij Magna. Maar Faurecia die beloofde hetzelfde werk te doen voor minder geld, met minder volk en sneller, heeft het moeilijk om zijn belofte te houden en de bumpers komen niet altijd zonder probleem.

Audi moet maar aannemen en de arbeiders bij de toeleveranciers beter betalen. Zo zou er minder vertraging zijn en zou men dan gaan wandelen. Ook de zon is het daarmee eens.

Wie denkt hij te kunnen bedriegen?

Marc Goblet, voorzitter van het ABVV, heeft aangekondigd dat hij niet samen met de PS aan de tribune zal staan voor 1 mei. Hierdoor wil hij misschien ontkennen dat het ABVV een doorgeefluik van de PS is.

Niet nodig voor Goblet om 1 mei samen te vieren om verbonden te zijn aan de PS. Hij is lid van het federale comité van de PS uit Hoei-Borgworm.

Maar hij is vooral verbonden aan het patronaat via al zijn mandaten, waardoor hij regelmatig bedrijfsleiders ontmoet achter gesloten deuren, zonder enige controle noch van de militanten van het ABVV, noch van deze van de PS en nog minder van de werkende mensen in het algemeen.

Een Waal, misschien, maar zeker geen vertegenwoordiger van de werkende mensen!

Wat de algemene secretaris van het Waalse intergewestelijke ABVV, Thierry Bodson, betreft, hij heeft net een campagne beslist met als thema « Deze keer gaan de Walen de rekening betalen. Het ABVV verzet zich hiertegen ». Thierry Bodson weten nochtans zeer goed dat ook de Vlaamse gezinnen "de rekening gaan moeten betalen". Hij geeft zelf de cijfers voor de prijsverhogingen van de crèches, de indexering van de huurprijzen, de niet-indexering van het kindergeld... die door de Vlaamse regering worden toegepast. Maar met een protestcampagne tegen de bezuinigingspolitiek dat alleen over de verdediging van de "Walen" gaat wil Bodson doen geloven dat de enige vijanden van de werkende mensen de federale regering, de MR en de Vlaamse partijen zijn. Op deze manier wil hij de PS verontschuldigen en vooral het kapitalisme en de grote bazen niet aanklagen, terwijl zij de oorzaak zijn van de verarming van de bevolking.

Trapsgewijs bezuinigen

Begin april kondigde de federale regering met vreugde een "budgettaire controle zonder moeite".

En de dag nadien heeft men kunnen zien dat het inderdaad geen moeite was voor het federale aangezien de regering, door de nieuwe fiscale autonomie van de gewesten, minder zal storten aan de gewesten. - € 396 miljoen voor Vlaanderen, - € 105 miljoen voor Brussel, - € 247 miljoen voor Wallonië, wat in totaal € 748 miljoen is aan ... extra besparingen die door de gewestelijke regeringen zullen opgelegd worden.

En direct hoort men de Waalse regering die Charles Michel beschuldigt "de Walen te verraden" en de NVA die de Staatshervorming aanklaagt die volgens haar door de Franstalige PS gemaakt is ten voordeel van de Franstaligen. En de federale regering verschuilt zich achter de laatste deskundigen die de berekeningsregels beheersen van al deze bedragen...

Of het nu door de Vlaamse, Waalse, Brusselse of federale regering wordt gedaan, komt de rekening voorgesteld aan de werkende mensen... die alle belangen hebben samen te groeperen om te weigeren te betalen.

Het grote gebarenspel van de N-VA

De N-VA verandert het V-teken dat naar "Victory" en "Vlaams" verwijst, in een open hand. Volgens de leiders van de partij zou die "het symbool zijn van een partij die de motor van vooruitgang is, een partij met een sociale roeping..."

Wat zijn de veranderingen die de N-VA aanbeveelt, men heeft het kunnen beseffen met de bezuinigingspoli-tiek van de Vlaamse regering die ze leidt. Niet verbazend dus dat de N-VA 1 miljoen euro uitgeeft voor deze campagne. Veel "com" zal inderdaad nodig zijn om dat te doen vergeten.

Handjes draaien... Ainsi font les petites marionnettes...

Een uitgestoken hand? Niet aan de werkende mensen!

De Wever legt uit: "We willen een kracht van verandering zijn. Hiertegenover zit de vakbond die deze verandering weigert, die niet wil vooruitgaan. Dit is een conservatieve kracht (...)"

Ziedaar, tegen wie zijn partij de "verandering" wil opleggen: tegen al de werkers die zich niet neer willen leggen bij de werkloosheid, de verlaging van de lonen en van de levensstandaard.

Wat ze "vooruitgang" noemen, is alleen de vooruitgang van winsten voor enkelen ten nadeel van de werkende mensen! En dit is een ernstige achteruitgang voor de werkers en voor de hele maatschappij.

De wet tot bevordering van de winst

Dinsdag 22 april is de "wet tot bevordering van de werkgelegenheid" in de Kamer goedgekeurd. Ze verlengt onder anderen de loonmatiging en wettigt de index-sprong.

Deze wet is een zware aanval tegen de lonen. De bedoeling is de "loonkosten" te verlagen en de winsten te verhogen.

Wat de werkgelegenheid die de regering beweert te bevorderen met deze wet, niets wordt aan de bazen opgelegd. En de vermindering van de levensstandaard zal opnieuw de daling van de consumptie met zich meebrengen... samen met de stijging van de werkloosheid.

Het kapitalisme: een systeem waar men zich van moet ontdoen

De voorzitter van de Amerikaanse grootste bank -- JP Morgan-- voorziet in zijn "brief aan de aandeelhouders" een toekomstige financiële crisis die "harder en sneller" zal zijn. Gelijksoortige berichten worden door het Internationaal Monetair Fonds (IMF) gegeven dat vreest dat het geld dat door de centrale banken wordt ingepompt naar het financieel systeem via kredieten bijna zonder rente aan de banken en aan de bedrijven, eerder in een speculatieve zeepbel zal uitmonden dan in echte groei.

Wat een bekentenis van onmacht vanuit deze belangrijke figuren van de kapitalistische wereld!

Inderdaad: hoe dan ook de maatregelen die door de Staat en de internationale instellingen zoals het IMF worden genomen om aan de crisis te reageren, kunnen ze niets anders dan naar ergere crisissen leiden.

Want geen enkele van de genomen maatregelen van de Centrale Banken en van de Staten kunnen de diepe aard van het kapitalistische systeem veranderen: de onmogelijkheid om dit chaotische systeem te reguleren dat alleen de dolle zoek naar maximum winst beoogt voor een minderheid rijken die met elkaar concurreren.

Zo beweerden de verantwoordelijken van de Europese centrale bank dat het ter beschikking stellen voor de banken en bedrijven van meer dan 1 000 miljard euro kredieten zonder rente in de twee komende jaren, zou dienen tot het stimuleren van de groei en daardoor van de werkgelegenheid. Maar de bedrijven investeren en vergroten hun productie alleen als ze denken dat ze meer kunnen verkopen... wat niet het geval is.

Dan verkiezen de aandeelhouders van de bedrijven meer winst te maken door dat geld te gebruiken om hun concurrenten over te nemen -- vaker met banenverlies als gevolg-- boven het investeren in nieuwe fabrieken en aanwerven.

Het resultaat is vooral een prijsstijging van de aandelen. Dit kan een baas zoals Marc Coucke rijker maken met in één klap 400 miljoen euro, alleen door de stijging van de waarde van zijn aandelen, maar voor de bevolkingen is het vooral een grote schuld die de Staten hen zullen doen terugbetalen door hen te veroordelen tot steeds meer bezuinigingspolitiek en ellende.

Alleen de arbeidersklasse heeft de kracht om andere regels op te leggen dan de kapitalistische winst. Want hoe hoog de winsten zijn die aan de aandeelhouders van de bedrijven en van de banken worden uitgedeeld, komt alle rijkdom van het werk van arbeiders en bedienden.

De werkende klasse zal niet eeuwig kunnen aanvaarden zich steeds meer te verarmen door steeds harder te werken om een handvol aandeelhouders de vrucht van hun arbeid te laten afpakken in financiële verrichtingen met rampzalige gevolgen voor hen en voor de hele samenleving.

De werkers moeten hun werk en hun lonen verdedigen, en hun eigen eisen laten horen in deze crisis: De bedrijven hebben miljarden en miljoenen om elkaar over te nemen en dividenden aan de aandeelhouders te betalen? Dan mag geen enkele werker zonder loon zitten, zonder een volledig loon omdat die ontslagen wordt, of zonder een deel ervan omdat het loon daalt! Laat van de winsten nemen om het werk onder iedereen te verdelen, zonder loonverlies!

Alle lonen, pensioenen en uitkeringen moeten verhoogd worden. Het zijn de winsten die de speculatieve zeepbellen voeden. Minder winst voor meer loon is al minder voor de speculatie.

Woningen ontbreken, plaatsen in de crèche of in bejaardentehuizen? Zorgen worden te duur om toegankelijk te blijven voor iedereen? Openbaar vervoer verslechtert steeds meer? Het openbaar geld moet in dienst van de bevolking zijn, niet van de kapitalisten!

Patronaat en Staat vragen ons permanent om opofferingen te doen in de naam van de crisis. Maar vooraleer ze betalen, moeten de werkers het recht hebben om te zien waar het geld naartoe is gegaan, en waartoe het gediend heeft! De boekhouding van de bedrijven en van de Staat moet onder de controle komen van de werkers. Alles wat beslist wordt in de raad van bestuur van de bedrijven moet openbaar worden.

En om de bankiers tegen te houden schade te brengen, moeten ze onteigend worden. Banken moeten in één openbare bank samengesmolten worden, onder de controle van de werkers en van de bevolking!

De werkers die wat hen toekomt durven te eisen, en die zelfs het vooruitzicht hebben de macht te nemen in plaats van de kapitalistische klasse die almachtig lijkt te zijn, zijn vandaag een piepkleine minderheid? Inderdaad, maar het is door vandaag dit vaandel op te heffen dat men morgen de miljoenen opstandelingen zal kunnen helpen samen hieronder te groeperen en de kapitalisme te overwinnen.

25 jaar geleden: abortus was niet meer strafbaar

Sinds 3 april 1990 bestaat er een wet in België die abortus deels toelaat. Jaren strijd zijn nodig geweest om dit basisrecht voor de vrouwen op te leggen om zelf over hun lichaam te beschikken en om hen --samen met de dokters die hen hielpen -- te beschermen van gerechtelijke vervolging in geval van vrijwillige zwangerschapsonderbreking.

Voor deze wet stierven er elke dag vrouwen als gevolg van illegale abortus die in vaak verschrikkelijke omstandigheden verliepen, zoals met bijvoorbeeld brei- of paraplustokken. Alleen de rijken konden zich een reis naar het buitenland veroorloven om er een abortus te ondergaan.

Deze wet stelt de vrouwen in staat een ongewenste zwangerschap te stoppen in de beste medische en hygiënische omstandigheden. Zij die antiabortus zijn willen ons doen achteruitgaan, dwz tot deze barbaarse praktijken. Terwijl wat nodig is, is integendeel de middelen vergroten voor de vrouwen om hun anticonceptie te beheersen.

Reactionaire antiabortus bewegingen ontwikkelen overal. In Europa, Ierland, Polen, Malta en Cyprus wordt abortus verboden. Andere landen maken die bijna ontoegankelijk. Resultaat hiervan is dat er vandaag in de wereld wordt geschat dat een vrouw elke 9 minuten sterft door een illegale abortus.

En in België ook hoort men de stemmen van de conservatieven en de kwezels die dat basisrecht van de vrouwen op losse schroeven willen zetten.

Al bij de verschijning van de wet op 4 april 1990 beriep Koning Boudewijn zich op zijn "geweten" en weigerde hij de wet te tekenen die de abortus uit het strafrecht haalde. En de aartsbisschop Léonard treedt in zijn voetsporen door de wet als een "ramp" te beschrijven in zijn Paastoespraak. Al deze kwezels geloven dat ze kunnen beslissen in plaats van de vrouwen over wat ze met hun lichaam doen.

Ondanks de wet is het vandaag niet gegarandeerd dat men toegang krijgt tot een zwangerschapsonderbreking. Het is inderdaad moeilijk om dokters te vinden om abortus te verrichten. De enige universiteit die een specifieke opleiding rond abortus voorstelt is de Université Libre de Bruxelles. Maar de studenten moeten zich vrijwillig stellen om die te volgen en ze zitten niet met veel. Dit jaar zijn ze een kleine twintigtal.

Vrouwen moeten steeds moeilijkere stappen ondernemen om een arts te vinden die aanvaardt de ingreep te verrichten en de wachttijd is zo lang dat ze soms na de wettelijke termijnen worden gebracht.

De besparingspolitiek in de gezondheid gaat dus samen met de conservatieve vooroordelen van de kwezels en vormen een obstakel tot de vrouwenrechten. De strijd voor het recht om over zijn lichaam zelf te beschikken, voor vrije en gratis abortus en anticonceptie is dus nog steeds actueel.

Er zijn talrijke mobilisatie nodig geweest opdat de vrouwen het recht verkrijgen om te kiezen over wat ze met hun lichaam doen. Hierboven: Steunbetoging voor dokter Willy Peers in 1973 in Namen. Opgesloten om abortus te hebben gepleegd.

Op de school van ... de uitsluiting!

De CLB's (Centrum Leerlingen Begeleiding) van de Franse Gemeenschap stellen 4 keer meer "diagnose" van mentale achterstand of gedragsproblemen bij kinderen uit arme of bescheiden gezinnen dan bij rijke families.

Deze centra worden onder druk gezet van een onderwijssysteem dat te veel krijgt te doen, dat niet meer in staat is aan de moeilijkheden van de kinderen uit de gewone families aan te passen.

En het gevolg is het sturen van 35 000 kinderen naar het buitengewone onderwijs die er voor het merendeel geen diploma zullen kunnen krijgen.

Een gemiddeld... bedrog

Volgens de laatste cijfers van de Nationale bank bedroeg het financiële vermogen van de Belgen eind 2014 gemiddeld 106 500 euro per persoon. En als men het vastgoedvermogen meetelt, kan men zeggen dat elke Belg eind 2014 190 500 euro zou bezitten. Dit is een gemiddelde natuurlijk!

Zo zouden de Belgen sinds 2011 zich met 40% verrijkt hebben volgens de berekeningen van de financiële krant de Tijd.

Als je dat geld niet vindt op je spaarrekening, is het normaal... het ligt op de rekeningen van een kleine minderheid kapitalisten, die parasieten die zich met ons werk verrijken!

Niet op de openbare weg gooien, aub.